

højtærede Landbrugsminister Tak skyldig, fordi han har fremsat dette Forslag. Begyndelseslønnen bliver nu 2,400 Kr.; og der tillægges Statskonsulenterne 300 Kr. hvert 4de Aar, stigende til 3,600 Kr. Merudgiften bliver 4,800 Kr. til disse 11 Statskonsulenter, og da Udgiften til deres Lønning hidtil har været 28,800 Kr., bliver Forhøjelsen $16\frac{2}{3}$ pCt. De 16 pCt. er for øvrigt et Tal, som Lønningsudvalget har plejet at regne med for en Del Aar tilbage som en passende Lønningsforbedring. De senere Aar have rigtignok vist, at man har taget lidt større Spring, end man plejede. Det glæder mig dog at se, at den højtærede Landbrugsminister har holdt sig til den ældre Skala, man tidligere har været enig om.

Dernæst yder dette Forslag tillige Konsulenterne dette, at de faa Pensionsret i Henhold til Forslagets § 5 efter lignende Regler som dem, vi have vedtaget i de senere Aar: at de efter en Alder af 35 Aar og 10 Aars Tjenestetid have Pensionsret efter Loven af 24. Februar 1858. Indtil den Tid, altsaa til de have tjent 10 Aar, efter det fyldte 25de Aar, blive de jo ikke pensionsberettigede; men i Henhold til § 4 skal Staten godskrive dem et til 5 pCt. af Lønningen svarende Beløb, der med Rente og Rentes Rente til 4 pCt. aarlig anvendes til Forsørgelse af Konsulenten selv, og dette Beløb skal udbetales ham, hvis han paa Grund af Sygdom eller anden ham utilregnelig Aarsag faar sin Afsked, inden han bliver pensionsberettiget; i Tilfælde af Dødsfald kan der gives Understøttelse til hans efterladte umyndige Børn af disse opsparede Beløb, indtil Børnene have fyldt deres 18de Aar. Hvis Konsulenten er gift, afkortes der ham 5 pCt. i hans Lønning, som anvendes til Enkeforsørgelse. Jeg kan, som sagt, i sin Helhed anbefale dette Lovforslag, som vel nærmere vil blive prøvet i et Udvalg.

H. Rasmussen: Jeg skal blot ganske kort føje min Anbefaling til de Ord, der have lydt fra Flertallets Ordfører angaaende dette lille Lovforslag. Det er højst betimeligt, at man nu, efter at den Institution, som vi her skulle lovgive om, har bestaaet i saa lang en Aarrække, som Tilfældet er, kommer ind paa at fastsætte ved Lov Bestemmelser vedrørende de paa-gældende Konsulenters Løn. Det synes mig for Resten underligt, at man ikke for lang Tid siden har faaet gennemført en Lov paa dette Omraade. Der har jo tidligere været gjort Forsøg derpaa, det er

trede Gang, der i Folketinget er forelagt Lovforslag om denne Sag. Første Gang var i Samlingen 1895—96, hvor et Forslag blev fremsat af daværende Indenrigsminister Hørring. Sagen naaede ikke en Gang til anden Behandling, Flertallet begravede den i et Udvalg, hvorfra den ikke kom frem. Aaret efter blev der af daværende Landbrugsminister Sehested ligeledes fremsat et Lovforslag, der i det væsentlige, næsten Ord til andet, lød som det, der nu foreligger fra den højtærede Landbrugsministers Side, men ogsaa det Aar begravede man Sagen i et Udvalg, der var nedsat angaaende en anden og med denne Sag lidet beslægtet Ting. Man hørte ikke heller det Aar mere til den. Naar der nu efter saa lang Tids Forløb er fremsat et Lovforslag om Sagen; og dette fremkommer fra en Minister, der støttes af Flertallet her i Salen, maa der vel være Haab om, at Sagen gaar igennem.

Med Hensyn til de foreslaaede Lønningsbestemmelser har jeg ikke noget at bemærke; jeg synes i hvert Tilfælde ikke, man kan sige, at Lønningerne ere for høje, naar man sammenligner den Betydning og Gerning, de paa-gældende Konsulenter have, med andre Tjenestemænds Gerning paa andre Omraader her i vort Land. Jeg vil altsaa slutte mig til den Anbefaling, der alt er udtalt fra Flertallets Ordførers Side. Jeg vil haabe, han maa have Ret, naar han siger, at han føler sig overbevist om, at Landbruget vil være den højtærede Landbrugsminister taknemmeligt, fordi han er fremkommen med Forslaget, og jeg vil haabe, at dette Lovforslag ikke skal blive Genstand for Protest fra agrarisk Side, som andre Lønningsforslag fra Regeringen have været i den sidste Tid.

Mads Larsen: Jeg skal ogsaa paa min Gruppes Vegne ganske kort anbefale dette lille Lovforslag til velvillig Modtagelse her i Tinget. Det er utvivlsomt rigtigt, som det er udtalt af ærede foregaaende Talere, at Tidspunktet nu maa være kommet, da man maa gennemføre nogenlunde ensartede og faste Regler for disse Konsulenters Lønninger. Det er utvivlsomt, at disse Mænd have udført en fortjenstfuld Gerning for vort Landbrug. Maaske der ikke er en saa almindelig Forstaaelse trindt omkring i Landet, som der burde være, af den Betydning, disse Mænds Arbejde har haft, men det er utvivlsomt, at selv de allerfleste af de Mænd, baade smaa og store, som ikke have haft nogen direkte